

11 Απριλίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Αρ. 754/94 & 924/95)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Ανατεθειμένα στον υποψήφιο για προαγωγή καθήκοντα εκτός του κύκλου εκείνων που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας — Δεν λαμβάνονται υπόψη — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση όπου δεν διαπιστώθηκε παράβαση.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση προϊσταμένου — Σημασία — Χαρακτηριστικά στην κριθείσα περίπτωση — Η σύσταση άμεμπτη.

10

Ο αιτητής αρχικά με μια προσφυγή και κατόπιν διαχωρισμού του δικογράφου με τις δύο συνεκδικασθείσες προσφυγές προσέβαλε την προαγωγή των 2 ενδιαφερομένων μερών σε 2 θέσεις Ανώτερου Λέκτορα Ηλεκτρολογίας στο Α.Τ.Ι., αντίστοιχα.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι δεν επαυξάνονται οι διεκδικήσεις υποψηφίου για προαγωγή με αναφορά σε καθήκοντα τα οποία του ανατίθενται εκτός του κύκλου των καθηκόντων που διαγράφει το σχέδιο υπηρεσίας, ή πρόσθετα προς εκείνα της θέσης την οποία κατέχει. Η κρίση των υποψηφίων πρέπει να ανάγεται στην ομοιογένεια των καθηκόντων και με το ίσο αυτό μέτρο να κρίνεται η καταλληλότητά τους για προαγωγή.

20

25

Η απόφαση της ΕΔΥ εδώ αποκαλύπτει ότι διερευνήθηκε το σύνολο των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων.

5 Η μη επιλογή του αιτητή, παρόλο που ήταν κάτοχος του πρόσθετου προσόντος, αιτιολογείται επαρκώς και στις δύο περιπτώσεις. Οι λόγοι που παρατίθενται παρείχαν έρεισμα για την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων. Περαιτέρω, οι διαπιστώσεις της ΕΔΥ για τη συγκριτική αξία και αρχαιότητα των υποψηφίων ήταν ορθές. Επίσης, προκύπτει από το πρακτικό της απόφασης ότι διε-

10 ρευνήθηκαν όλα τα ουσιώδη στοιχεία των υποψηφίων, γεγονός που καταρρίπτει τον ισχυρισμό ότι η απόφαση εδράζεται σε ανεπαρκή έρευνα.

15 2. Παραμένει να εξεταστεί η εγκυρότητα της σύστασης του Διευθυντή, στοιχείο μείζονος σημασίας για την προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων, το οποίο, όντως, όπως διαφαίνεται από την απόφαση, διαδραμάτισε σημαίνοντα ρόλο στην απόφαση της ΕΔΥ. Δε διαπιστώνεται οποιαδήποτε ατέλεια στη στοιχειοθέτηση και διαμόρφωση της σύστασης του Διευθυντή.

20 Η αναφορά σε δραστηριότητες άλλες από εκείνες που ενέχουν τα καθήκοντά του κρίσιμου ενδιαφερομένου μέρους, έγινε ως ένδειξη της αναγνώρισης στο περιβάλλον της σχολής των ιδιοτήτων με τις οποίες ο Διευθυντής τον πιστώνει και όχι ως βάση για την αξιολόγησή του. Οι δραστηριότητες εκείνες δεν αποτέλεσαν το μέ-

25 τρο κρίσεως για τη σύστασή του. Η σύσταση δεν είναι μεμπτή σε οποιοδήποτε σημείο. Αντίθετα, τεκμηριώνεται με αναφορά στην υπηρεσία του ενδιαφερομένου μέρους και την κρίση του προϊστάμενου για την αξία της.

30 Ανάλογη υπήρξε η προσέγγιση και στην αξιολόγηση του άλλου ενδιαφερομένου μέρους.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.

35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 414,

40 *Θωμά ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου κ.ά. (1991) 4 Α.Α.Δ. 4188.*

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής με τις οποί-

ες προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στις δύο θέσεις Ανώτερου Λέκτορα στον Κλάδο της Ηλεκτρολογίας στο Α.Τ.Ι. αντί του Αιτητή.

Α. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή. 5

Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Ευσταθίου εκ μέρους Ε. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 1 - Χ. Χρυσιαφιιάδη. 10

Α. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος αρ. 2 - Σπ. Σπύρου. 15

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο αιτητής, Λέκτορας στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο (ΑΤΙ), ήταν υποψήφιος για προαγωγή σε δύο θέσεις Ανώτερου Λέκτορα στον Κλάδο της Ηλεκτρολογίας. Οι θέσεις 20
πληρώθηκαν διαδοχικά σε δύο ξεχωριστές διαδικασίες, οι οποίες απέληξαν στην προαγωγή του Χ. Χρυσιαφιιάδη και του Σπ. Σπύρου, αντίστοιχα. Με την Προσφυγή Αρ. 754/94 ο αιτητής προσέβα-
λε και τις δύο πράξεις. Το ανέφικτο της προσβολής δύο μη συνα- 25
φών πράξεων στο ίδιο ένδικο μέσο έγινε αντιληπτό και σε μεταγενέστερο στάδιο υποβλήθηκε αίτημα, το οποίο έγινε αποδεκτό, για το διαχωρισμό των δύο αντικειμένων της προσφυγής, ώστε η δεύτερη πράξη να αποτελέσει το επίδικο θέμα ξεχωριστής προσφυγής. Το κώλυμα της προθεσμίας (Άρθρο 146.3) δεν παρεμβάλλεται, 30
όπως αναφέραμε στην απόφασή μας, νοουμένου ότι εκδηλώνεται με την πρώτη προσφυγή η πρόθεση για την προσβολή της πράξης. Η διαδικασία η οποία ακολουθήθηκε για την πλήρωση των δύο θέσεων ήταν όμοια και ταυτόσημοι είναι και οι λόγοι για τους οποίους προσβάλλονται οι δύο πράξεις, που αποτελούν το αντικείμενο των συνεκδικαζομένων προσφυγών. 35

Ο πρωταρχικός λόγος για τον οποίο προσβάλλονται και οι δύο πράξεις σύγκειται στο πλημμελές, όπως ισχυρίζεται ο αιτητής, της σύστασης του Γενικού Διευθυντή, που αποτέλεσε σημαντικό παράγοντα για την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων. Αμφισβητείται η σύσταση ως ανυπόστατη για το λόγο ότι η αξιολόγηση των ενδιαφερομένων προσώπων έγινε με αναφορά στην εκτέλεση καθηκόντων που τους ανατέθηκαν, άλλων από εκείνα που περιλαμβάνονται στα καθήκοντα της θέσης. 40

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι δεν επαυξάνονται οι διεκδικήσεις υποψηφίου για προαγωγή με αναφορά σε καθήκοντα τα οποία του ανατίθενται εκτός του κύκλου των καθηκόντων που διαγράφει το σχέδιο υπηρεσίας, ή πρόσθετα προς εκείνα της θέσης την οποία κατέχει. Η κρίση των υποψηφίων πρέπει να ανάγεται στην ομοιογένεια των καθηκόντων και με το ίδιο αυτό μέτρο να κρίνεται η καταλληλότητά τους για προαγωγή - (*Χαραλαμπίδης ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 414· *Θωμά ν. Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου κ.ά.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 4188).

Η απόφαση, επίσης, προσβάλλεται ως το προϊόν ανεπαρκούς έρευνας, και ως ανατιολόγητη, καθώς και για το λόγο ότι παραγνωρίστηκε το πρόσθετο προσόν (μεταπτυχιακός τίτλος Μ.Sc.) του αιτητή, χωρίς να συντρέχει αποχρών λόγος.

Η απόφαση της ΕΔΥ αποκαλύπτει ότι διερευνήθηκε το σύνολο των υπηρεσιακών στοιχείων των υποψηφίων. Διαπιστώθηκε ότι όλοι κατείχαν τα απαιτούμενα προσόντα, συμπεριλαμβανομένου και του προσόντος της άριστης γνώσης της αγγλικής γλώσσας. Επίσης, διαπιστώθηκε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη, σ' αντίθεση με τον αιτητή και ορισμένους άλλους υποψηφίους, δεν ήταν κάτοχοι του πρόσθετου προσόντος. Στην απόφαση της Επιτροπής προσδιορίζονται οι λόγοι για τους οποίους επελέγησαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, παρόλο που δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν.

Στην πρώτη απόφαση, που αφορά στην επιλογή του κ. Χρυσάφιαδη, εξηγείται ότι ο επιλεγής υπερείχε των άλλων υποψηφίων σε αξία, όπως ο παράγων αυτός κατοπτρίζεται στις υπηρεσιακές εκθέσεις, και, με την εξαίρεση του Σπ. Σπύρου, και σε αρχαιότητα. Επίσης είχε τη σύσταση του Διευθυντή.

Ανάλογες διαπιστώσεις έγιναν και στη δεύτερη απόφαση αναφορικά με τον κ. Σπύρου, ο οποίος, επίσης, επελέγη, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν κάτοχος του πρόσθετου προσόντος.

Η μη επιλογή του αιτητή, παρόλο που ήταν κάτοχος του πρόσθετου προσόντος, αιτιολογείται επαρκώς και στις δύο περιπτώσεις. Οι λόγοι που παρατίθενται παρείχαν έρεισμα για την επιλογή των ενδιαφερομένων προσώπων. Περαιτέρω, οι διαπιστώσεις της ΕΔΥ για τη συγκριτική αξία και αρχαιότητα των υποψηφίων ήταν ορθές. Επίσης, προκύπτει από το πρακτικό της απόφασης ότι διερευνήθηκαν όλα τα ουσιώδη στοιχεία των υποψηφίων, γεγονός που καταρρίπτει τον ισχυρισμό ότι η απόφαση εδράζεται σε ανεπαρκή έρευνα.

Παραμένει να εξεταστεί η εγκυρότητα της σύστασης του Διευθυντή, στοιχείο μείζονος σημασίας για την προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων, το οποίο, όντως, όπως διαφαίνεται από την απόφαση, διαδραμάτισε σημαίνοντα ρόλο στην απόφαση της ΕΔΥ. Στην έκθεση του Διευθυντή προσδιορίζεται η βάση στην οποία θεμελιώνεται η σύστασή του. Η προσωπική γνώση των υποψηφίων μέσα από την εργασία και η συλλογή πληροφοριών από υπηρεσιακούς παράγοντες για το έργο τους αποτέλεσαν το υπόβαθρο για την αξιολόγηση των υποψηφίων και τη διαμόρφωση της θέσης που ο Διευθυντής διατύπωσε. Οι ευκαιρίες που είχε για να εκτιμήσει την προσφορά των υποψηφίων ήταν πολλές. Δε διαπιστώνεται οποιαδήποτε ατέλεια στη στοιχειοθέτηση και διαμόρφωση της σύστασης του Διευθυντή. Υπό το φως αυτών των δεδομένων, ο Διευθυντής σύστησε τον κ. Χρυσαιφιάδη, "... ο οποίος πάντοτε διακρινόταν για την ωριμότητα, τη σοβαρότητα, την ευθυκρισία του και τις ανθρωπινες σχέσεις. ...". Οι ιδιότητες αυτές οδήγησαν στην ανάθεση ορισμένων δραστηριοτήτων και καθηκόντων, που μνημονεύονται στην ακόλουθη περικοπή από τη σύστασή του:-

"Λόγω αυτών των ιδιοτήτων, έχει διατελέσει για πολλά χρόνια υπεύθυνος και συντονιστής για τη βιομηχανική εξάσκηση των φοιτητών του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου και συνέβαλε στη διαμόρφωση αυτού του επιτυχημένου συστήματος. Λόγω αυτής της πείρας του και της προσφοράς του ορίστηκε από το Διευθυντή του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, πριν τέσσερα χρόνια, σαν Γραμματέας της Εθνικής Επιτροπής Ανταλλαγής Φοιτητών για βιομηχανική εξάσκηση ΙΑΕΣΤΕ, καθήκοντα τα οποία διεκπεραιώνει με μεγάλη επιτυχία. Είναι ακόμη υπεύθυνος για την εξάσκηση των φοιτητών του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, τα καλοκαίρια, στη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Ελλάδας."

Ο Διευθυντής περαίνει τη σύστασή του με τη διαπίστωση ότι ο κ. Χρυσαιφιάδης δεν είναι κάτοχος του πρόσθετου προσόντος, γεγονός, όμως, που αντισταθμίζεται από την αξία, την αρχαιότητα και τις άλλες ιδιότητες του κ. Χρυσαιφιάδη, στις οποίες έκαμε αναφορά.

Η εισήγηση ότι ο κ. Χρυσαιφιάδης αξιολογήθηκε βάσει υπηρεσίας άλλης από εκείνη την οποία συνεπάγεται η θέση του Λέκτορα, ή με αναφορά σε πρόσθετα καθήκοντα που του ανατέθηκαν, δεν ευσταθεί. Η αναφορά σε δραστηριότητες άλλες από εκείνες που ενέχουν τα καθήκοντά του, έγινε ως ένδειξη της αναγνώρισης στο περιβάλλον της σχολής των ιδιοτήτων με τις οποίες ο Διευθυ-

ντής πιστώνει τον κ. Χρυσσαφιάδη και όχι ως βάση για την αξιολόγησή του. Οι δραστηριότητες εκείνες δεν αποτέλεσαν το μέτρο κρίσεως για τη σύσταση του κ. Χρυσσαφιάδη. Κρίνω ότι η σύσταση δεν είναι μεμπτή σε οποιοδήποτε σημείο. Αντίθετα, τεκμηριώνεται με αναφορά στην υπηρεσία του ενδιαφερομένου μέρους και την κρίση του προϊστάμενου για την αξία της.

Ανάλογη υπήρξε η προσέγγιση και στην αξιολόγηση του κ. Σπ. Σπύρου. Βασίζεται, ουσιαστικά, στα ίδια δεδομένα, την προσωπική και σφαιρική γνώση του Διευθυντή για την αξία των υπηρεσιών των υποψηφίων. Και στην περίπτωση του κ. Σπύρου γίνεται αναφορά στην ανάθεση δραστηριοτήτων, εκτός του προγράμματος εργασίας του, ως ενδεικτική των ιδιοτήτων οι οποίες του αποδίδονται από τον Διευθυντή, ιδιότητες που κατοπτρίζουν, όπως αναφέρει, τόσο την ωριμότητα και τις άριστες σχέσεις με τους συναδέλφους του και τους φοιτητές, όσο και τη σοβαρότητα που τον διακρίνει.

Καταλήγω ότι δεν έχει τεκμηριωθεί βάσιμος λόγος που να δικαιολογεί επέμβαση με οποιαδήποτε από τις δύο αποφάσεις.

Η κάθε μια από τις δύο προσφυγές απορρίπτεται με έξοδα.

Οι επίδικες αποφάσεις, η κάθε μια από αυτές, επικυρώνονται στην ολότητά τους, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Οι προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.